

Το ιστορικό μιας αντιπαράθεσης

1) Το Ίσκρα μετέφρασε από τα αγγλικά [σχόλιο](#) μου για την παρέμβαση κοινοβουλευτικού εκπροσώπου της Die Linke σε συνέδριο για το χρέος, 2) Η [Καθημερινή](#) το αναπαρήγαγε παρερμηνεύοντάς το, 3) Ο Κεδίκογλου την έπεσε στο ΣΥΡΙΖΑ ότι οι Γερμανοί σύμμαχοί του έχουν άλλη γνώμη από αυτόν για το χρέος (στην καθημερινή συνέντευξή του αν κατάλαβα καλά), 4) το Γραφείο τύπου του ΣΥΡΙΖΑ απάντησε [κατηγορώντας με για ανακρίβειες](#), 5) ο Κεδίκογλου [ξαναπάντησε](#) κλπ. κλπ.

Επτά αναγκαία σχόλια πάνω σε μια τριπλή εσκεμμένη παρερμηνεία:

1) ο κ. Κεδίκογλου και το κόμμα του είναι υπεύθυνοι για το επαχθές χρέος που έχουν φορτώσει στην πλάτη του λαού και είναι έμπρακτα υπέρ της εξαθλίωσης του για την αποπληρωμή του. Αφήνουν δε αποκλειστικά στους πιστωτές (κράτη και τράπεζες) την πρωτοβουλία για τις αναγκαίες συνεχείς αναδιαρθρώσεις του και στη συνέχεια εκτελούν απλά τις εντολές τους. Κανένα δικαίωμα δεν έχει λοιπόν ο κ. Κεδίκογλου να ασκεί κριτική σε οποιονδήποτε για τις θέσεις του για το χρέος και ειδικά στην Αριστερά, ελληνική ή γερμανική.

2) Από το σημείωμά μου καθόλου δεν προκύπτει ότι “το γερμανικό κόμμα της Αριστεράς ουδόλως συμμερίζεται τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ περί μονομερούς διαγραφής του χρέους” όπως γράφτηκε στην Καθημερινή. Κατ’αρχάς, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι η μονομερής διαγραφή. Δεύτερον, στο σημείωμά μου κριτικάρω την κοινή θέση ΣΥΡΙΖΑ και Die Linke που απορρίπτουν τη μονομερή παύση πληρωμών και προτείνουν ένα “Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Χρέους στα πρότυπα της Γερμανίας του 1953”.

3) Στο σημείωμά μου μετέφερα με ακρίβεια το λόγο για τον οποίο ο κ. Troost λέει ότι η Die Linke δεν υιοθετεί το στόχο της μονομερούς παύσης πληρωμών και καταγγελίας του χρέους προς την Τρόικα από μια ελληνική κυβέρνηση: το ότι θεωρεί ότι αν το κάναμε «θα βάζαμε σε κίνδυνο τους Γερμανούς ασφαλισμένους».

4) Για τα προβλήματα των γερμανικών ασφαλιστικών ταμείων ή ασφαλειών ζωής δε θα μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί υπαίτιος ο ελληνικός λαός αλλά η κερδοσκοπική λειτουργία των ταμείων και η ιμπεριαλιστική πολιτική της Μέρκελ. Αυτό είναι που θα έπρεπε να εξηγήσει η γερμανική αριστερά στους γερμανούς εργαζόμενους. Μια ελληνική κυβέρνηση που θα βασίζεται στο λαό (σε αντίθεση με αυτή του κ. Κεδίκογλου που βασίζεται στην ολιγαρχία και τις ξένες δυνάμεις) είναι πλήρως νομιμοποιημένη να κηρύξει τη διακοπή της αποπληρωμής του επαχθούς χρέους της Τρόικας και η γερμανική αριστερά θα έχει διεθνιστικό καθήκον να τη στηρίξει.

5) Στο τελευταίο συνέδριο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς στη Μαδρίτη ενώ η μονομερής διαγραφή του χρέους ήταν στα αρχικά κείμενα, με κοινή πρόταση ΣΥΡΙΖΑ και Ντι Λίνκε αυτό αντικαταστάθηκε από το “Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Χρέους” (πηγή: <http://links.org.au/node/3726>) Αυτό στη πράξη σημαίνει ότι η γερμανική κυβέρνηση και όλες οι άλλες πιστώτριες κυβερνήσεις, καθώς και οι οργανισμοί της ΕΕ θα πρέπει να συμφωνήσουν στο τι αναδιάρθρωση του χρέους θα γίνει. Η προοπτική αυτή δε μπορεί να είναι

και πολύ διαφορετική από αυτό που γίνεται τώρα με αναδιρθρώσεις κομμένες και ραμμένες στα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών πιστωτριών κυβερνήσεων και των μεγάλων ιδιωτικών τραπεζών.

6) Στο συνέδριο όπου μίλησε ο κ. Troost, μίλησε και ο κ. Μηλιός που εξήγησε ότι ΣΥΡΙΖΑ είναι υπέρ μη μονομερών λύσεων στο πρόβλημα του χρέους για να μη κινδυνεύσουν εργαζόμενοι σε άλλες χώρες. Η “προστασία” των Γερμανών ασφαλισμένων δε μπορεί να είναι λόγος για να αποκλείεται η πλήρως νομιμοποιημένη μονομερής παύση πληρωμών από πλευράς Ελλάδας. Ο ελληνικός λαός δεν έχει καμία ευθύνη για τις επιλογές των γερμανικών ασφαλιστικών ταμείων και ασφαλειών ζωής.

7) Οι κατηγορίες του κ. Σκουρλέτη ότι η μεταφορά των λεχθέντων από μέρους μου ήταν παραπλανητική είναι συκοφαντικές και αποσκοπούν στο να αποκρύψουν τους λόγους που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αυτή τη θέση για το χρέος που είναι διαμετρικά αντίθετη στο δικαίωμα του ελληνικού λαού για ένα αξιοπρεπές μέλλον.

Εδώ η ραδιοφωνική εκπομπή του Βασίλη Κουφόπουλου στην οποία συμμετείχα:

<https://soundcloud.com/yiorgosva/4rowo69opsln>

Ο κ. Παρασκευόπουλος, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, επιβεβαίωσε σε αυτή ότι θέση του κόμματος του είναι: καμία μονομερής ενέργεια από πλευράς της Ελλάδας, καμία αμφισβήτηση της δανειακής σύμβασης της Τρόικας ως πηγή επαχθούς χρέους. Διαπραγματεύσεις με όλα κράτη μέλη της ΕΕ και τα όργανα της ΕΕ για μια νέα αναδιάρθρωση.

Τι είδους “πανευρωπαϊκή πολιτική απόφαση” περιμένει να βγει από ένα συνέδριο με την Μέρκελ, το Ντράγκι και το διάδοχο του Μπαρόζο;

Αναδιάρθρωση και διαγραφή μέρους του χρέους έγινε ήδη με όρους εξοντωτικούς για τον ελληνικό λαό. Τι διαφορετικό περιμένει να γίνει από το “Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Χρέους” που προτείνει; Τη διαπραγματευτική δύναμη της Ελλάδας μέσα στην Ευρωζώνη των 17 και την ΕΕ των 28 την ξέρουμε: είναι ο απόλυτος παρίας. Πώς υπολογίζει να αλλάξει τη θέση αυτή όταν μάλιστα διαβεβαιώνει προς πάσα κατεύθυνση ότι δε θα κάνει καμία μονομερή ενέργεια;

Επιβεβαίωσε επίσης ο κ. Παρασκευόπουλος ότι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο δεν πρέπει η Ελλάδα να καταγγείλει τις επαχθείς δανειακές συμβάσεις της εποχής της Τρόικας είναι να μη θιγούν οι ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ασφάλειες ζωής των Γερμανών και να μη χάσουν τα λεφτά τους οι Γερμανοί φορολογούμενοι! Λες και τα τοκισμένα χρήματα που επιστρέφουμε στη Γερμανία καταλήγουν στους Γερμανούς εργαζόμενους!

Όσοι περιμένουν κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ “για να ανασάνουν” ας ξανασκεφτούν αν θα αλλάξει κάτι σε σχέση με το βραχνά του χρέους. Κι αν πιστεύουν ότι η καταγγελία του χρέους είναι μονόδρομος για την έξοδο από τη μιζέρια, ας κατευθυνθούν - στους αγώνες και στις κάλπες - προς την πραγματικά ριζοσπαστική αριστερά.

Πηγή: mygranma.wordpress.com